

בע"ח (נצרת) 2524-07-13 - זוהיר יוסף נ' מדינת ישראל

בע"ח (נצרת) 2524-07-13 - זוהיר יוסף נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

בע"ח (נצרת) 2524-07-13

זוהיר יוסף (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

[29.07.2013]

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום (להלן: "כתב האישום") המייחס לו, בין היתר, ביצוע עבירת שוד כלפי אדם בשם אלעד נבאתי (להלן: "המתלונן").

המתלונן, כך עולה מן הבקשה, הצביע על תמונתו של המבקש במהלך דפדוף באלבום תמונות המשמש את גורמי החקירה בהליך המכונה "מסדר איתור", כאשר אין בין הצדדים מחלוקת כי המתלונן עיין ב-22 התמונות הראשונות בלבד, ומשהצביע על החשוד בביצוע השוד, בתמונה ה-22, הופסק המסדר.

3. כעת, מבקש הסנגור לעיין בכל 158 התמונות הכלולות באלבום, וזאת על מנת לברר ולבדוק "שמה יש תמונות המתאימות יותר לתיאור מבצע השוד" (סעיף 7 לבקשה).

המשיבה מסכימה להעביר לידי המבקש את 22 התמונות בהן עיין המתלונן, אך מתנגדת להעביר לידי את יתר התמונות, אשר לטענתה אינן מהוות "חומר חקירה". לדברי המשיבה, העברת התמונות הנוספות לידי המבקש תפגע שלא לצורך בזכותם של המצולמים, שכולם נחקרו בעבר במשטרה, לפרטיות. דיון והכרעה

4. כפי שנאמר לא פעם, לכל נאשם זכות לעיין בחומרי החקירה הנוגעים לאישומים המיוחסים לו, כנגזרת של כבוד האדם ושל זכותו לחירות ולמשפט הוגן (ע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5) 8 (1992)). זכות זו מעוגנת באופן מפורש בהוראת סעיף 74(א) לחוק, אשר קובע:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו, וכן אדם שהסנגור הסמיכו לכך, או בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין כל זמן סביר בחומר החקירה, וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".

5. באשר לשאלה מהו החומר הנכנס בגדרי המונח "חומר חקירה", נקבע בפסיקה מבחן רחב ולפיו "נותרו" שוליים רחבים" לאישורו של עיון גם במקרים שבהם לחומר שבמחלוקת רלבנטיות גבולית בלבד לאישום, ומצוי הוא ב"פריפריה" שלו" (בש"פ 3991/05 מדינת ישראל נ' יהודה אוהיון (30.05.05)). וכפי שפירט בית המשפט העליון בבש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376:
- "תכליתה של זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה היא לאפשר לו לקיים את הזכות למשפט הוגן, באופן שתינתן לנאשם הזדמנות מלאה להכין את הגנתו נגד האישומים המיוחסים לו. התביעה מצווה להעביר לידי ההגנה כל מסמך שהוא בגדר 'חומר חקירה', ויש לנהוג פירוש מרחיב למונח זה. כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרסת במהלך האישום הפלילי, הינו 'חומר חקירה' כמשמעותו בחוק. בבואנו לקבוע מהו 'חומר חקירה' עלינו להיות 'מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה... אולם... אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח 'חומר חקירה' ראיות, שהרלוונטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית..." (בג"צ אל הוזייל הנ"ל, בע' 129).
6. לצד גישה מרחיבה זו, ומתוך רצון שלא להביא לפגיעה שלא לצורך באינטרסים אחרים, הותוו בפסיקה גבולות לגבי חומר שאינו נמצא בגרעין הקשה של המונח "חומר חקירה". כך, לגבי חומר שאינו "חומר חקירה" מובהק, נקבע כי יש לשקול האם קיימת מניעה להעבירו "עקב פגיעה בזכויותיו של אדם אחר, או פגיעה באינטרס מוגן אחר" (בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פ"ד נז(4) 625 (2003)).
7. במקרה דנן, לאור המבחנים שהותוו, אין מקום להתיר למבקש את העיון בתמונות הנוספות, להן לא נחשף המתלונן במהלך מסדר האיתור. נימוקי הסנגור אינם מעלים כל טענה לפיה מדובר בחומר חקירה, דהיינו - שמדובר בראיות רלוונטיות, אלא, עיקר טענתו היא כי יש לאפשר לו את העיון על מנת לתקוף באמצעותן של תמונות אלה את אמינותה של הראייה הרלוונטית, קרי - תוצאות מסדר האיתור. לא מצאתי מדוע מבקש הסנגור לעשות כן דווקא באמצעות האלבום המשטרתי, והדעת נותנת כי לא קיים כל הבדל, לצורך זה, בין תמונות אלה לכל אוסף תמונות אחר אותו יכול הסנגור להרכיב בשקידה סבירה. במצב דברים זה צודקת המשיבה, כי העברתן של התמונות לידי המבקש תפגע באופן בלתי מידתי בזכותם של המצולמים לפרטיות, ועל כן אין לאפשר לו עיון זה.
8. לסיכום, אני דוחה את הבקשה ככל שהיא נוגעת ל-158 התמונות הכלולות באלבום, ומורה, כעמדת המשיבה, כי יועברו לעיונו של המבקש 22 התמונות אותן בחן המתלונן, ואלה בלבד.
- ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ג, 29 יולי 2013, בהעדר הצדדים.